

Til at afværge den Samfundsstade, som disse Forretninger volde, skønner Mindretallet ikke, der er noget andet virksomt Middel end at forbyde dem og at anlægge offentlige Kontorer, gennem hvilke Arbejdere og Arbejdsgivere kan træde i Forbindelse med hinanden.

Fra den anden Side — baade af Landsstingsudvalgets Flertal og af Flertallet i nærværende Udvalg — er der imod en Ordning, som den af Mindretallet antydede, kun rejst den Indvending, at offentlige Anvisningskontorer vilde indtage en passiv Stilling overfor dem, der søgte deres Medvirking, og at navnlig Arbejderen eller Thyendet vilde komme til at savne den personlige Støtte og Vejledning, som de formenes at finde nu hos de private Fæstkontorer.

Denne Indvending kan gælde under saadanne mindre Forhold, hvor der bliver Tid og Lejlighed for Fæstemanden til nærmere at beskæftige sig med hvert enkelt Thyende, som søger hans Bistand, og den vilde have Bægt overfor Mindretallet, hvis dette foreslog offentlige Kontorer anlagte ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Forholdet ved i alt Fald de mere søgte Fæstkontorer i Kjøbenhavn er imidlertid sikkert nok det, at Fæstemanden selv med sin bedste Vilje ikke kan være den enkelte tjenesteføgende til Hjælp. Fæstemanden er Forretningsmand; som saadan har han væsenlig kun den Interesse at gøre Forretninger, at stifte Arbejder- eller Thyendeforhold, og for et saadant human Moment, som Flertallet lægger ind i Fæstevirksomheden — at Thyendet „ikke saa sjældent hos ham (Fæstemanden) kan finde personlig Støtte og Vejledning“ — vil der sjældent eller aldrig blive Plads i de kjøbenhavnske Forretninger. Tværtimod turde det være, at den personlige Interesse, som de arbejdsføgende finde hos den private Fæstemand, ofte — og navnlig for Kvindernes Bedkommende — er langt værre end ingen. Og om end en Lov paa det af Regeringen foreslaaede Grundlag vil hæmme nogle af de gresleste Misbrug, vil den ikke borttage Drivfjederen

til fremdeles at lede en Mennekestroom til Kjøbenhavn, nemlig den økonomiske Interesse, som Fæstemændene vedblivende ville have i at bevare de nuværende Misforhold.

I Genhold til ovenstaaende Grunde og Betragtninger, maa nærværende Mindretal holde for, at Mindretallet i Landsstingsudvalget har principielt truffet det rette, naar det har foreslaaet den private Fæstevirksomhed i Kjøbenhavn afløst af offentlige Kontorer.

Mindretallet skal derfor indstille, at der i Lovforslaget indføres et nyt Afsnit om Oprettelsen af offentlige Fæstkontorer i Kjøbenhavn.

For det Tilfælde, at der i Kjøbstæder skulde vise sig Trang til lignende offentlige Kontorer, finder Mindretallet ingen Grund til at formene Kjøbstæderne at afhjælpe en saadan Trang.

I Genhold til ovenstaaende stilles følgende Endringer:

Af Mindretallet (Hørdum og Korsgaard):

1) Ny § 1.

Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn opretter et af den selv bestemt Antal Fæstkontorer i Kommunen. Den antager det nødvendige Kontorpersonale (Bestyrer og Medhjælp) og bestemmer dets Lønninger, der ligesom de øvrige Udgifter ved Kontorenes Drift udredes af Kommunekassen.

I Kjøbstæderne kan Kommunalbestyrelsen oprette lignende Kontorer paa samme Vilkaar som i Kjøbenhavn.

Under Justitsministeriets Godkendelse give de respektive Kommunalbestyrelser et Regulativ for de af dem oprettede Kontorets Virksomhed.

I Kommuner, hvor der er oprettet offentlige Fæstkontorer, er det kun disse tilladt at udøve Fæstevirksomhed for Betaling. Enhver, som udenfor Kontorerne udøver Fæstevirksomhed, anses med Bøder fra 10 til 200 Kr., under skærpene Omstændigheder simpelt Fængsel indtil 6 Maanedes.

Den Bestyrer eller Medhjælper ved et offentligt Fæstkontor, som gør sig skyldig i nogen af de i § 3 nævnte Forseelser, ifalder